

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudkyň Mgr. Lenky Krupičkové a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobkyně: **Ing. arch. H. J.**, zastoupená JUDr. Ing. J. J., LL.M., Ph.D., obecným zmocněncem, proti žalovanému: **Finanční úřad pro Liberecký kraj**, se sídlem 1. máje 97, Liberec, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočky v Liberci ze dne 12. 2. 2026, č. j. 59 Af 6/2026-13,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) se kasační stížností domáhá zrušení v záhlaví označeného usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočky v Liberci (dále jen „krajský soud“), jímž krajský soud podle § 46 odst. 1 písm. d) soudního rádu správního (dále jen „s. ř. s.“) odmítl její návrh na obnovu řízení vedeného u téhož soudu pod sp. zn. 59 Af 7/2025.

[2] Stěžovatelka v kasační stížnosti požádala o osvobození od soudních poplatků a taktéž o ustanovení zástupce pro toto řízení. Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 30. 3. 2026, č. j. 3 Afs 19/2026-33, žádost stěžovatelky o osvobození od soudních poplatků zamítl (výrok I.), neboť dospěl k závěru, že kasační stížnost je podle § 36 odst. 3 s. ř. s. návrhem zjevně bezúspěšným. V předchozím řízení totiž krajský soud v záhlaví uvedeným usnesením odmítl návrh stěžovatelky na obnovu řízení, které bylo řízením o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu podle § 65 s. ř. s. Obnova řízení je však podle § 114 odst. 1 s. ř. s. přípustná pouze proti rozsudku vydanému v řízení na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu a ve věcech politických stran a politických hnutí. Jelikož stěžovatelka nesplňovala předpoklady pro osvobození od soudních poplatků z důvodu zjevné bezúspěšnosti kasační stížnosti, Nejvyšší správní soud výrokem II. shora uvedeného usnesení zamítl rovněž její žádost o ustanovení zástupce.

[3] Nejvyšší správní soud tímto usnesením stěžovatelku taktéž vyzval, aby ve lhůtě 15 dnů od doručení tohoto usnesení zaplatila soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5 000 Kč (výrok III.), a aby ve stejné lhůtě buďto předložila plnou moc udělenou jí advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti nebo ve stejné lhůtě prokázala, že má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie (výrok IV.).

[4] Uvedené usnesení obsahovalo rovněž poučení o následcích nevyhovění některé z výzev. Stěžovatelce bylo doručeno prostřednictvím zástupce dne 6. 4. 2026. Lhůta stanovená k zaplacení soudního poplatku tak počala běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek, a marně uplynula dne 21. 4. 2026 (§ 40 odst. 1 s. ř. s.). Stěžovatelka v této lhůtě soudní poplatek za kasační stížnost nezaplatila, dne 10. 4. 2026 však podala novou, obsáhlou žádost o osvobození od soudních poplatků a ustanovení právního zástupce, ke které přiložila i vyplněný formulář „*Potvrzení o osobních, majetkových a výtěžkových poměrech fyzické osoby pro osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce*“. Podle tvrzení stěžovatelky není její návrh „*svévolným nebo zřejmě bezúspěšným uplatňováním práva*“.

[5] Nejvyšší správní soud připomíná, že jsou-li ve stejném řízení podány opakovaně žádost o osvobození od soudních poplatků nebo návrh na ustanovení zástupce, soudy jsou o nich povinny rozhodnout pouze v případě, že obsahují nové, dříve neuplatněné skutečnosti, které svědčí např. o změně poměrů účastníka řízení (např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 5. 2008, č. j. 3 Ads 43/2007-150, ze dne 17. 6. 2008, č. j. 4 Ans 5/2008-65, ze dne 22. 1. 2015, č. j. 8 Afs 201/2014-13, ze dne 16. 12. 2015, č. j. 8 As 145/2015-12, ze dne 12. 10. 2016, č. j. 1 As 256/2016-13, ze dne 16. 5. 2018, č. j. 6 As 92/2018-17, nebo ze dne 9. 12. 2019, č. j. 6 As 201/2019-39; rovněž nález Ústavního soudu ze dne 20. 1. 2010, sp. zn. I. ÚS 1439/09, bod 17). Byla-li však žádost o osvobození od soudních poplatků zamítnuta pro zjevnou neúspěšnost návrhu, je obecně vyloučeno, že by tento důvod mohl být s časovým odstupem posouzen odlišně (např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 8. 2023, č. j. 7 As 126/2023-25, bod 5, nebo ze dne 9. 10. 2025, č. j. 9 As 128/2025-18, bod 4). Právě proto nebylo třeba rozhodnout ani o opakované žádosti stěžovatelky.

[6] Jelikož stěžovatelka ve stanovené lhůtě nezaplatila soudní poplatek, Nejvyšší správní soud podle § 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích řízení zastavil.

[7] O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s., který stanoví, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

pokračování

V Brně dne 30. dubna 2026

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu